

10.06.2024 PONEDELJEK Jane Dominici, škof	KRIŽ 19.00	+MARIJA MACAROL, Šepulje 29
11.06.2024 TOREK Barnaba, apostol	KRIŽ 19.00	++TAVČAR, Križ158
12.05.06.2024 SREDA Oduf, duhovnik	KRIŽ 19.00	++DAVID in SILVA MALALAN, Križ 195
13.06.2024 ČETRTEK Anton Padovanski, duhovnik	SV.ANTON 19.00	++VOJKO in MARKO REBEC, Križ 179
14.06.2024 PETEK Valerij in Rufin, muč.	KRIŽ 19.00	+IZTOK STARC, Križ 176
15.06.2024 SOBOTA Vid, mučenec	AVBER 19.00	++NADA, BRUNO, STANO UKMAR, Avber 21
16.06.2024 11. NEDELJA MED LETOM	KAZLJE 8.30 SV.ANTON 10h	+GIZELA OREL, pn hčere ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

ŽUPNIJA TOMAJ
10 NEDELJA MED LETOM
sv. birma

Štev.24/LETO XII.

09-junij 2024

Hudi duh bo premagan

Iz svetega evangelija po Marku (Mr 3,20-35)

Tisti čas je Jezus prišel s svojimi učenci v hišo. Spet se je zbrala množica, tako da še jesti niso utegnili. Ko so njegovi sorodniki to izvedeli, so šli na pot, da bi ga na silo odvedli, kajti govorili so, da ni priseben. Pismouki, ki so prišli iz Jeruzalema,

so govorili: »Beelzebúl ga je obsédel in s poglavarjem hudih duhov izganja hude duhove.« Tedaj jih je poklical k sebi in jim v prisposodobah govóril: »Kako more satan izganjati satana? Če je kraljestvo samo proti sebi razdeljeno, takšno kraljestvo ne more obstati. Če je hiša sama proti sebi razdeljena, takšna hiša ne more obstati. Če se torej satan vzdigne sam proti sebi in se razdeli, ne more obstati, ampak je konec z njim. Nihče ne more vdreti v hišo močnega in mu izropati premoženja, če močnega prej ne zveže; šele tedaj bo izropal njegovo hišo. Resnično, povem vam: Človeškim sinovom bo vse odpuščeno, grehi in kletve, kolikor jih bodo izrekli. Kdor pa preklinja Svetega Duha, vekomaj ne bo dosegel odpuščanja, ampak ga bo greh večno bremeníl.« To je povedal, ker so govorili: »Nečisti duh ga je obsédel.« Tedaj so prišli njegova mati in njegovi bratje. Stali so zunaj, poslali ponj in ga poklicali. Okrog njega je sedela množica in so mu rekli: »Glej, tvoja mati, tvoji bratje in tvoje sestre so zunaj in te želijo.« Odgovóril jim je: »Kdo je moja mati in kdo so moji bratje?« In ozrl se je po tistih, ki so sedeli okrog njega, in rekel: »Glejte, to so moja mati in moji bratje! Kdor namreč izpolnjuje Božjo voljo, ta je moj brat, sestra in mati.«

Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>; TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

PRIJAVE ZA ORATORIJ SPREJEMAMO SAMO DO 16.6.

Na oratoriju bomo skozi igro spoznali preroka Danijela. No, levov ne bomo uvozili iz živalskega vrta, morda nas bo obiskala kakšna sosedova mucka. Prijave za oratorij veljajo za otroke od 5-leta starosti dalje do končanega 6.razreda osnovne šole. Program vsebuje tudi kopanje v bazenu po posameznih skupinah. Otroci potrebujejo brisačo in rezervno perilo, posebej v petek 28.6., ko je na vrsti mokri dan. Upajmo, da nam Bog nakloni

primerno vreme. Podrobna navodila so na spletni strani v zgibanki in prijavnici. Upajmo, da se bodo animatorji pripravili na vodenje, sicer bomo oratorij odpovedali. Vse bo jasno 16.junija. Sledite oznanilom.

Že sprejemam kandidate za 1. razred verouka. Prijavnice so na spletni strani.

Duhovna spodbuda

Tukaj sem, ker te ljubim

Po obhajanju velikonočnega časa in podaljšanju velikonočnega veselja z obhajanjem Gospodovih praznikov, ki so nam pomagali vstopiti v samo skrivnost Boga, čigar trinitarična ljubezen postane hrana in pijača življenja za tiste, ki verujejo

vanj in usmiljenje za vse, ki ga sprejmejo v svoje življenje. Naše nedelje spet dobijo zeleno barvo upanja; razsežnost, ki nas mora spremljati in nas bo dejansko spremljala na vsakdanji poti vere, ki jo v nedeljo obhajamo v skupnosti in živimo konkretno v vsakdanjem delu, v naših projektih in – zakaj pa ne? – tudi v naši malenkosti in bedi ter v boju, da bi srečali Boga in videli znamenja njegove navzočnosti v svojem življenju.

Med posebnimi in slovesnimi praznovanji, kot so ta, ki smo jih omenili, ali kot mnoga obhajanja zakramentov krščanske uvajanja, ki si v tem obdobju leta sledijo v veliki večini naših skupnosti, obstaja možnost občutka Gospodove navzočnosti, in srečanja z Njim. In če ga vidimo blizu sebe, zagotovo postane bolj konkreten, čutimo tudi večjo nagnjenost k temu, da vidimo Jezusa navzočega v skupnosti, ki praznuje, v procesijah (vsaj ponekod je še to v navadi), v časti, ki se izkazuje Najsvetejšemu, v nasmehu veselja, otroci po prvem obhajilu ali v navdušenju birmancev v moči darov, ki jim jih naklanja Sv.Duh..

Potem pa nas vsakdanjost, ki jo včasih pomotoma zamenjujemo z otopelostjo, majhno gorečnostjo, celo pomanjkanjem vere v Cerkev, samo zato, ker so obredi malo manj slovesni, potegne v občutek dolgočasje, včasih nostalgije, včasih kar vse konča samo po sebi in kar na koncu vodi do vprašanj, od katerih je eno prisotno tudi v današnjem bogoslužju: »Kje si moj Bog?«.

Pogosto se vprašamo, Gospod, kje si? Kje si, če si bil še nedavno v vznemirjenem in čudovitem nasmehu birmancev, zdaj pa te ne slišimo več? Kje si, če smo pred nekaj tedni v nebo dvignili prošnje za dar Duha našim otrokom, v nabito polni cerkvi, ki se zdaj težko loči od zapuščenega in opustošenega vrta? Kje si, če si nam s tem, ko si se med evharističnimi dnevi ustavil ob pogledu na navzoče v evharistiji, dal občutiti notranji mir in toplino, ki sta se danes popolnoma ohladila? Kje si, če se nas je pred dnevi v hiši tvoje matere v cerkvi sv. Križa v Križu veliko zbralo, da bi sklenili njej posvečen mesec?

Kje si, zdaj, ko čutimo dolgočasje in utrujenost in mislimo na vse (počitnice, sonce, poletje, morje) samo ne nate? Kje si, če nam novice, ki jih vsak dan beremo v časopisih, ali pa slike, ki jih vidimo na televiziji, govorijo manj o veselju in življenju.

Res se zdi, da imajo

sile zla, v vsakdanjem življenju, premoč nad nami: rekli so o tebi, slišali smo v današnjem evangeliju, ali želiš, da tega ne rečejo o nas? Tudi tvoji sorodniki, zaskrbljeni zate, kaj so rekli o tebi, ko so te iskali: "kje si?" Hočejo te celo odpeljati stran, ker verjamejo. Ali pa te hočejo narediti za ujetnika, tako kot te hočemo tudi mi ujeti, ko te najdemo, da vsaj tako ostaneš z nami in nas ne spravljáš več v krizo.

Da, saj tudi ti ne molčiš, odkar je svet, odkar Eden ni več Eden, postavljaš isto vprašanje: "Mož, žena, kje si?" Tisti »kje si«, ki ga Adam naslovi na Boga, velja enako kot vsi »kje si«, ki jih naslovimo na Boga, ko mu očitamo, da ga ni več ali kot da je izginil iz našega življenja ali da se igra nekakšne skrivalnice.

Ker končno Bog ne prepreči, da bežimo pred njim zaradi sramu, ker smo nagi pred njim. Bog ne prepreči, da ne grešimo, imamo namreč svobodo: dobro ve, da je to za nas nemogoče. Bog seveda želi, da smo popolni: a dobro ve, da nam to ne ustreza, potreben je napor do svetosti. Bog celo ne prepreči, da bi bili neoporečni ali brezmadežni ali celo brez skušnjav: dobro ve, da smo iz rodu ogrožene pete (prim. sv. Pavel), tiste kače, ki se ovija okoli naših gležnjev, vedno živa, vedno z odprtimi čeljustmi.

Vendar Bog želi, da zlu zdrobimo glavo: a za to moramo zlu pogledati v oči, soočiti se moramo z njim, kot si se soočal z njim Ti, odkrito; prevzeti svoje odgovornosti, priznati, da, res je, da smo grešniki, a to prav nič ne odvzame njegove ljubezni do nas, nasprotno! Pomembno je, da si najprej zbereš pogum in odgovoriš na tisto vprašanje, ki si ga pogosto upamo zastaviti: "Kje si?". Naj nas ne bo strah reči Bogu: "Skril sem se pred teboj, ker sem naredil greh." Ne bojmo se reči: »To sem bil jaz«, namesto da bi krivili tiste okoli sebe, ali tiste, ki nas varajo, ali še huje, Boga, ki naj bi ob nas postavljál napačne ljudi. Če imamo pogum, se soočimo z "kje si?" Boga, da odgovori: »Tukaj sem, naredil sem greh«. Tako bomo lahko prisluhnili tudi njegovemu odgovoru na naše neštete »Kje si, Bog?«:

»Tukaj sem, nikoli nisem odšel. Vedno sem pri tebi, ker si zame brat, sestra, in mati. Ker te ljubim".